

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/246/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítélete ellen – a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.512/2022/9. számú ítéletére és a Budapest Környéki Törvényszék 4.P.20.370/2020/112. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2024. január 22-én, a Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó az Alkotmánybíróság főtárgyára felhívására 2024. április 8-án kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszról és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (egyéb vegyes kötelem, elszámolás) tárgya egy az indítványozó és a testvére között fennállt, ingatlanok közös megvásárlásával és tovább értékesítésével kapcsolatos keretmegállapodásból fakadó jogvita volt.
- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint az indítványozó (az alapügy I. r. alperese) és testvére (a továbbiakban: felperes) 2003 novemberében megállapodtak, hogy jövedelmük kiegészítése céljából árveréseken ingatlanokat fognak vásárolni – közös tulajdonba, olyan arányban, ahogyan a megvételhez hozzájárultak –, majd ezeket haszonnal tovább értékesítik, és a hasznot olyan arányban osztják meg egymás között, amilyen arányban a vételárat megfizették. Ezt követően a felek több éven keresztül számos ingatlant vásároltak meg és értékesítettek ilyen módon, egymás magán-bankszámlájára pedig ezek kapcsán különböző összegű befizetéseket

teljesítettek. A felek között nem volt vitás az, hogy attól függetlenül, hogy az árverésen melyikük van jelen, és az ingatlanvásárlást követően melyikük tulajdonjogát jegyzik be az ingatlan-nyilvántartásba, elismerik a másikuk ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjogát is.

- [4] 2006. december 1-jén az indítványozó két ingatlant vásárolt, amelyek közül az egyik egy törökbálinti ingatlan 1361/4805 tulajdoni hányada volt. Ezért az indítványozó 2 807 000 Ft-ot fizetett, amelyből 1 403 500 Ft-ot a felperes átutalt a magán-bankszámlájára. Az ingatlan-nyilvántartás szerint ezen ingatlan említett tulajdoni hányada jelenleg is az indítványozó tulajdonát képezi.
- [5] 2010. január 12-én az indítványozó árverésen 8 010 000 Ft-ért megvásárolta egy Budapest, G[...] utcai ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségét; a vételár felét a felperes a részére elutalta. Az ingatlant később végrehajtó értékesítette, aki a vételárból 2021. január 28-án az indítványozó részére – az 1/2 tulajdoni hányadra tekintettel – átutalt 16 000 000 Ft-ot. Ezen összegből az indítványozó semmit nem utalt át a felperesnek.
- [6] 2008. január 17-én és november 10-én a felperes árverésen megvásárolt egy Budapest, B[...] utcai, majd egy komáromi ingatlant is, és kérte a végrehajtótól, hogy ezeket egy a felek édesanyja és nagynénje által 2003-ban alapított üzletviteli tanácsadó és ingatlanforgalmazó kft. (a továbbiakban: III. r. alperes) nevére írassa az ingatlan-nyilvántartásba. A III. r. alperes vezető tisztségviselője a kezdetektől az indítványozó volt, tagja azonban csak 2008. november 12-én lett, amikor a felperes üzletrészét megvásárolta. A felperes 2005. szeptember 29-től 2008. november 12-ig volt vezető tisztségviselő. A felperes az ingatlanok megvásárlásáról nem szólt az indítványozónak, így azok a III. r. alperes vagyonában sem kerültek feltüntetésre. A komáromi ingatlant a III. r. alperes később, 2020. június 15-én értékesítette. A két ingatlan tulajdonjoga kapcsán a III. r. alperes és a felperes között több peres eljárás is indult.
- [7] 2008. július 17-én az indítványozó a felperes kérésére átutalt a felperesnek 15 000 000 Ft-ot, majd 2010. május 25-én további 9 000 000 Ft-ot. A felperes 2011. július 3-án és 2012. augusztus 1-jén – két részletben – a 9 000 000 Ft-ot visszafizette az indítványozónak. A felek azonban nem tudtak megállapodni abban, hogy a 15 000 000 Ft-nak és a 9 000 000 Ft-nak mi volt a rendeltetése. Az indítványozó ragaszkodott a kifizetések írásba foglalásához, és ahhoz, hogy azok kölcsönnek minősülnek, ami után a felperesnek kamatot kell fizetnie. A felperes szerint azonban ezeket az összegeket egyéb befektetésekre szánták, ezért nem járt velük kamatfizetési kötelezettség. A felek kiegyensúlyozott viszonya a vita miatt megromlott, az indítványozó a testvérét beperelte kölcsön visszafizetése és jogalap nélküli gazdagodás jogcímen, és – több hatályon kívül helyezés követően – 2021-ben a bíróság kötelezte is a testvért (jelen ügy felperesét) 15 000 000 Ft megfizetésére (ld.

a Kúria Pfv.21.197/2020/8. számú ítéletét). A felperes még ezen per során egy másik peres eljárást kezdeményezett az indítványozóval szemben, jogalap nélküli gazdagodás jogcímen, valamint polgári jogi társaságon alapuló elszámolási igény érvényesítésére – amely jogintézményről a felek a pereskedés során hallottak először. A felperes ez utóbbi igényét a bíróság első fokon elutasította, azonban a Fővárosi Ítéletábla másodfokon ezt a részítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára utasította, rámutatva, hogy a felperes a keresetváltoztatás szabályait megsértette. A felperes az eredeti keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 578/A. §-a és 361. § (1) bekezdése alapján 72 690 807 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Ezt az összeget a 24. sorszámú beadványában leszállította 65 542 967 Ft-ra, majd a 35. számú előkészítő iratában ismét fel akarta emelni az eredeti összegre, de ez a keresetváltoztatása elkésett, és erre az alperesek hivatkoztak is, ezért – a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak szerint – az elsőfokú bíróságnak a további eljárást az alacsonyabb összegre kell lefolytatnia.

- [8] Az indítványozó és a felperes édesanyja időközben, 2016-ban elhunyt; vagyonát képezte egyebek mellett a III. r. alperesben fennálló üzletrésze. Az édesanya végrendeletében az indítványozót tette meg örökösévé, a felperest pedig kitagadta, ezért a felperes végrendelet érvénytelenségének megállapítása és köteles rész iránt újabb pert indított az indítványozóval szemben.
- [9] A felperes a polgári jogi társaságból eredő elszámolás, továbbá jogalap nélküli gazdagodás és kártérítés, illetve szerződés érvénytelenségéből eredő elszámolás iránti végleges kereseti kérelmét 109 109 573 Ft-ban jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a hatályon kívül helyező végzés előtt megjelölt 65 542 967 Ft-os igénye mindenképpen megalapozott; azóta azonban jelentős ténybeli változások történtek, különösen amiatt, hogy a III. r. alperes értékesítette a komáromi ingatlant, valamint a Budapest, G[...] utcai ingatlan értékesítése is megtörtént.
- [10] 2.1. A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. április 6-án kelt, 4.P.20.370/2020/112. számú ítéletével kötelezte az indítványozót, hogy fizessen meg a felperesnek 9 403 500 Ft-ot és ennek kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [11] A bíróság megállapította, hogy a felek azon – nem vitásan fennállt – megállapodása, hogy árveréseken ingatlanokat vásárolnak, majd azokat haszonnal tovább értékesítik, üzletszerű tevékenységnek minősült, amit csak gazdasági társasági formában végezhetek volna; ilyen célra polgári jogi társaság nem alapítható. Egyébként sem valósult meg a polgári jogi társaság régi Ptk. szerinti ismérvei a felek között, és nem is lehetne olyan szerződés létrejöttét megállapítani, amelynek a létezéséről, jogi szabályozottságáról a felek saját bevallásuk szerint nem is tudtak. Az azonban nem volt vitás, hogy a felperes és az indítványozó között 2003 novemberétől gazdasági együttműködés (keretmegállapodás) alakult ki, amelynek a lényege szerint a felek

által árveréseken megvásárolt ingatlanok közös tulajdonba kerülnek, azok költségeit a felek a tulajdoni hányaduk arányában viselik, és az eladásból származó vételáron is ilyen arányban osztoznak. Így minden egyes megvásárolt ingatlan esetén közöttük eseti tulajdonközösség jött létre.

- [12] A tulajdoni igények nem évülnek el; azonban a közös tulajdonnal kapcsolatos, régi Ptk. 141. §-a szerinti kiadások és hasznok, mint kötelmi jogi követelések, öt év alatt elévülnek. A felperesnek az indítványozóval közös ingatlanjaik kapcsán akár vételár-különbözet, akár egyéb ráfordítás alapján fennálló követeléseit ezért azok felmerülésekor, de legfeljebb öt éven belül kellett volna érvényesítenie. A jelen peres eljárást megelőzően már értékesített ingatlanok esetében tehát legkésőbb az ingatlan értékesítésekor kellett volna felszólítania az indítványozót a többlet ráfordítások megfizetésére. Négy ingatlan esetében az elévülés már bekövetkezett, és arra az alperesek hivatkoztak is. Nem tudta bizonyítani továbbá azt sem a felperes, hogy az indítványozó magán-bankszámlájára teljesített utalások és befizetések jogcíme mi volt, volt-e azokkal szemben az indítványozó részéről valamilyen ellentételezés. Ezek is kötelmi követelésnek minősülnek, így az általános elévülési idő vonatkozott rájuk. Egyetlen 990 000 Ft összegű utalás vonatkozásában még határidőn belülnek minősült a kereset előterjesztése, de erről a felperes nem tudta bizonyítani, hogy milyen jogcímen fizette be az indítványozó bankszámlájára, és mi alapján követeli vissza.
- [13] Az ítélet szerint az elévülés alól kivételt képez két ingatlan: a Budapest, G[...] utcai ingatlan és a törökbálinti ingatlan. Ezen ingatlanok, illetve azok megvásárolt tulajdoni hányada után a vételárat a felek – a keretmegállapodásuknak megfelelően, és általuk sem vitatottan – fele-fele arányban fizették meg. Ezt az indítványozó, korábbi közokiratba is foglalt nyilatkozatainak ellentmondva, csak a tárgyalás korábbi berekesztését megelőző nyilatkozatában nem ismerte el, és arra hivatkozott, hogy az ingatlan-nyilvántartásban csak ő szerepel bejegyzett tulajdonosként. A bíróság azonban rámutatott, hogy az egyéb közösen vásárolt ingatlanok értékesítése is jelzi azt, hogy a felek keretmegállapodásának a lényege az ingatlanok közös tulajdonba kerülése, a vételár közös megfizetése, majd a minél előbbi és minél magasabb áron történő eladás volt. A keretmegállapodást kitöltő egyedi szerződések azzal teljesültek, hogy a felek a közös tulajdonba megszerzett ingatlant értékesítették, a vételárral pedig elszámoltak. Ez utóbbi mozzanat a jelen per megindításáig nem történt meg; figyelemmel arra, hogy a Budapest, G[...] utcai ingatlan értékesítésére már a per folyamán került sor (a végrehajtó 2021. január 28-án utalt el az indítványozónak 16 000 000 Ft-ot), a törökbálinti ingatlan pedig jelenleg is az indítványozó tulajdona. A bíróság ezért megállapította, hogy a felperes joggal tart igényt a Budapest, G[...] utcai ingatlan után 8 000 000 Ft-ra és az azután 2021. január 28-ától, vagyis a felek szerződésének teljesedésbe menésétől esedékes késedelmi kamatra; a törökbálinti ingatlan után pedig az általa eredetileg megfizetett 1 403 500 Ft-ra és annak a

keresetlevél benyújtásától számított késedelmi kamataira (lehetetlenné vált szerződés, és a felperes által a keresetlevél benyújtásával lejárttá tett követelés jogcímén).

- [14] A felperes által a magánvagyonából a III. r. alperes részére megvásárolt ingatlanok vonatkozásában a bíróság a keresetet elutasította. Nem találta megalapozottnak továbbá a bíróság a keresetet a II. r. alperessel szemben sem, aki az indítványozó házastársa volt.
- [15] 2.2. Az elsőfokú ítélet ellen a felperes, az indítványozó és a III. r. alperes is fellebbezett, amely alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a 2022. október 11-én kelt, 6.Pf.20.512/2022/9. számú ítéletével a fellebbezett rendelkezéseket részben megváltoztatta, az indítványozó marasztalását 8 000 000 Ft-ra és kamataira leszállította, és annak megfizetésére egyetemlegesen kötelezte a II. r. alperest is a házastársi közös vagyonból reá eső rész erejéig.
- [16] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes és az indítványozó között megállapodás jött létre, amely azonban nem minősül polgári jogi társaságnak. A régi Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a felek köthettek a törvényben nem szabályozott, atipikus szerződést. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (2) bekezdése és 215. §-a nem zárja ki a felek jogviszonyának a keresettől eltérő minősítését, csak az alperes magasabb összegben történő marasztalását; a bíróság ezért nem sértette meg az eljárási szabályokat, amikor a felperestől eltérően minősítette a vizsgált szerződést.
- [17] Az ítéltábla szerint ugyanakkor nem jött létre a felek között a megvásárolt ingatlanokon eseti tulajdonközösség. „Ettől függetlenül a szerződés alapján kötelesek voltak a másik félnél az ingatlanokkal kapcsolatban felmerült költségek fele részét megtéríteni, és jogosultak voltak az értékesítésből befolyt vételár fele összegének követelésére azzal, hogy az elszámolás ingatlanonként külön-külön, a szerződés teljesítése esetén a tovább értékesítésből befolyó vételár megfizetésének időpontjában volt esedékes.” {Másodfokú ítélet [40].} Az elévülés kérdésében az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal, azonban a törökbálinti ingatlan tekintetében rámutatott, hogy annak az értékesítése még nem történt meg, így a felperes elszámolásra való joga még nem nyílt meg. „A felperes és az [indítványozó] a közös gazdasági tevékenység folytatására irányuló megállapodásukat határozatlan időre kötötték, azt nem bontották fel, az elszámolás pedig egyes ingatlanonként, azok tovább értékesítésének időpontjában volt esedékes.” {Másodfokú ítélet [41].} E vonatkozásban ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az indítványozót 1 403 500 Ft-ban marasztaló rendelkezés vonatkozásában a keresetet elutasította.
- [18] A Budapest, G[...] utcai ingatlan, valamint a 990 000 Ft összegű utalás mikénti megítélése kapcsán az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal.
- [19] Megállapította továbbá az ítéltábla, hogy – szemben az elsőfokú ítéletben foglaltakkal – a II. r. alperes indítványozóval egyetemleges marasztalásának feltételei

fennállnak, mert közöttük házastársi vagyonszövetség állt fenn a vitatott adásvételek idején. Rámutatott a másodfokú ítélet arra is, hogy a felperesnek a III. r. alperessel szembeni követelése (a III. r. alperes nevére vásárolt ingatlanok miatt) jogalap nélküli gazdagodás jogcímén érvényesíthető lett volna az elévülési időn belül, de ezek vonatkozásában az elévülés már bekövetkezett.

- [20] 2.3. A másodfokú ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a felperes és az indítványozó. A Kúria a 2023. szeptember 27-én kelt, Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [21] A felülvizsgálati kérelem elégtelen tartalma miatt nem vizsgálta érdemben a Kúria a felperes azon állítását, hogy a másodfokú bíróság okszerűtlenül és ellentmondásosan értékelte a bizonyítékokat. Aláhúzta ugyanakkor, hogy a másodfokú bíróság azért jutott arra a következtetésre, hogy a felek között polgári jogi társaság nem állt fenn, mert a megállapodásuk nem terjedt ki vagyoni hozzájárulásaik közös tulajdonba, közös használatba kerülésére. Rámutatott arra is a Kúria, hogy a felperes által a III. r. alperes részére megvásárolt ingatlanokkal kapcsolatos kereseti elem elutasításának az indoka az elévülés volt, amelynek bekövetkeztét helyesen állapította meg a másodfokú bíróság.
- [22] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltak kapcsán arra utalt a Kúria, hogy a 60 napon túl előterjesztett észrevételek nem voltak érdemben vizsgálhatók. Ezen túlmenően a kereseti kérelemhez kötöttség megsértését [régi Pp. 3. § (1)-(2) bekezdések, 215. § (1) bekezdés] tévesen állította az indítványozó, ugyanis: „A bíróság a kereseti kérelemhez és annak ténybeli alapjához kötött, [...] azaz a téves jogcím megjelölés esetén a kereset nem utasítható el, a perbe hozott jogviszonyt a bíróság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően minősíthet.” {Kúriai ítélet, Indokolás [69].} Az indítványozó állította a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének a sérelmét is, de a bizonyítékok értékelésének, valamint a tényállás megállapításának a jogszabálysértő, kirívóan okszerűtlen, iratellenes, hiányos vagy ellentmondásos voltára vonatkozó hivatkozásokat nem adott elő.
- [23] Nem volt helytálló az indítványozó azon hivatkozása sem, hogy sérült volna a régi Ptk. 205. § (1) és (2) bekezdése amiatt, mert a felperes ellentmondó nyilatkozatokat tett a részesedési arány körében. A felek megállapodásának tartalmát e tekintetben a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a bíróság, a bizonyítékok nem megfelelő mérlegelését viszont az indítványozó ilyen szempontból nem kifogásolta. Megjegyezte ugyanakkor a Kúria, hogy nem sértett jogszabályt a bíróság, amikor a szerződés tartalmára a felek nyilatkozataiból és a teljesítési időszak alatt tanúsított magatartásukból vont le következtetést.
- [24] Alaptalanul állított jogszabálysértést azzal kapcsolatban is az indítványozó, hogy „az üzletszerű gazdasági tevékenység létrehozására irányuló polgári jogi társasági megállapodás semmis.” A másodfokú ítélet ugyanis – lényegében – nem erről szólt, hanem arról, hogy magánszemélyek ingatlanvásárlásra, majd haszonnal történő

tovább értékesítésre és a befolyt vételár hozzájárulás arányában történő felosztására (nem nevesített) megállapodást kötöttek; ez pedig nem ütközik jogszabályba sem az időtartama, sem a rendszeressége, sem a haszonszerzési cél miatt.

- [25] Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a Budapest, G[...] utcai ingatlan és a törökbálinti ingatlan a megvásárlást követő egy hónapon belül értékesíthető lett volna, ezt követően pedig 5 év állt a felperes rendelkezésére, hogy az ingatlanok értékesítését és a vételárral való elszámolást kérje, vagy a szerződéstől elálljon. A Kúria szerint azonban ez az érvelés sem foghat helyt, mivel nem volt vitatott a felülvizsgálati eljárásban a felek közötti megállapodás tartalma, ebből pedig „helyállóan jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy az ingatlanok, a G[...] úti ingatlan értékesítésével ment teljesezésbe a szerződés, tehát ekkor nyílt meg a felperesnek az értékesítéssel elért haszon követelésére való joga és annak elévülése is ekkor indult. [...] Osztotta a Kúria azt az álláspontot is, hogy a törökbálinti ingatlan értékesítése hiányában a felperes elszámolásra való joga ezen ingatlan vonatkozásában még nem nyílt meg. {Kúriai ítélet, Indokolás [75].}
- [26] Megállapította a Kúria – a jogerős ítélettel összhangban –, hogy a felperes nem szerzett tulajdont az indítványozó által árverésen megszerzett ingatlanokon. Az indítványozót így megilleti az ingatlannal való rendelkezés joga, azt értékesítheti is, azonban tulajdonosként egy másik szerződés – a felek közötti megállapodás – alapján köteles a befolyt vételár megfelelő részét azon szerződés jogosultjának (a felperesnek) átadni.
- [27] 3. Az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítélete ellen – a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.512/2022/9. számú ítéletére és a Budapest Környéki Törvényszék 4.P.20.370/2020/112. számú ítéletére is kiterjedően – az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2024. január 22-én, a Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a panaszbeadványát az Alkotmánybíróság főtárgyára felhívására 2024. április 8-án kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [28] 3.1. Az indítványozó fő kifogása a támadott bírói döntés kapcsán egyrészt az, hogy az fizetésre kötelezi őt a felperes irányába a Budapest, G[...] utcai ingatlan eladása után, annak ellenére, hogy ennek az ingatlannak az értékesítésére mintegy 8 évvel azután került sor, hogy a felek megállapodása és együttműködése a megromlott viszony miatt megszűnt. Másrészt pedig az, hogy a bíróságok a felperes által megjelölt jogcímeiktől (polgári jogi társaság megszűnése, jogalap nélküli gazdagodás) eltérően minősítették a felek együttműködését, ezért a kereseti kérelemhez kötöttséget megsértve kötelezték őt arra, hogy az említett ingatlan vételárán osztozzon a felperessel. Mindezek a megállapítások az indítványozó szerint a Kúria korábbi,

Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítéletében foglaltakkal is ellentétesek; ebben az ítéletben ugyanis a Kúria – amikor a 15 000 000 Ft megfizetéséről döntött – úgy fogalmazott az Indokolás [17] pontjában, hogy a felek „a közös üzletet 2012. augusztusban szüntették csak meg.” Az indítványozó a megállapodásuk 2012 augusztusi megszüntetését – a panaszbeadvány tartalmából kitűnően – úgy értelmezi, hogy ezen időpontot követően őt semmilyen fizetési kötelezettség nem terheli a felperes felé a közös pénzből vett, de egyedül általa értékesített ingatlanok után, hiszen az együttműködésük lezárult.

- [29] 3.2. Az indítványozó érvelése szerint az, hogy a bíróság a kereseti kérelemben foglalt jogcímtől eltért, és így kötelezte őt fizetésre, sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan bírósághoz való jogot, és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező védekezéshez való jogot. A régi Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja és a – más ügyben hozott – Pfv.I.20.364/2012/5. számú ítélet alapján is szerepelnie kell az érvényesíteni kívánt jognak a keresetlevélben. Az indítványozó szerint ez alperesi oldalról is lényeges garancia, mert ebből tudhatja meg az alperes, hogy milyen jogi tartalommal szemben kell a „védekezését” kialakítania. Álláspontja szerint ezért az eljárási törvényben foglalt kereseti kérelemhez kötöttség erre is kiterjed. Ha ezt a bíróság nem veszi figyelembe, akkor önkényesen jár el, megbontja a jogegységet. A jelen ügyben a felperes polgári jogi társaság megszűnése miatti elszámolás és jogalap nélküli gazdagodás miatt indított pert. Az indítvány szerint a bíróság akkor járt volna el tisztességesen, ha e jogcímekeket vizsgálja és csak ezek alapján dönt, és nem minősíti másként a keresetben előadottakat. Rámutat továbbá az alkotmányjogi panasz, hogy a kereset abban is következtelen volt, hogy a felek milyen arányban állapodtak meg a pénzügyi források biztosításáról és a haszon felosztásáról (fele-fele, vagy esetenként a hozzájárulás aránya), valamint hogy a szerződés mely felek között jött létre (csak az indítványozóval, vagy a II. r. és III. r. alperesekkel is). Mivel e kérdésekben a felek között nem volt egyetértés, ezért – az indítványozó érvelése szerint – a megállapodás nem is jött létre. Az alsóbb fokú bíróságok ezzel ellentétes megállapításai az indítványozó szerint sértik a pártatlan bírósághoz való jogot, és ellentmondanak a keresetlevélben foglaltaknak.
- [30] A pártatlan bírósághoz való jog sérelmeként értékelte az indítványozó azt is, hogy a Kúria – a támadott ítélet Indokolásának [57] pontjában foglaltak szerint – nem bírálta el a törvényi határidőn túl a felülvizsgálati kérelméhez benyújtott kiegészítésben foglaltakat.
- [31] 3.3. Sérti továbbá az indítvány szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság alkotmányos alapértékét, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő indokolt bírói döntéshez való jogot, hogy a Kúria két ítélete között ellentét áll fenn: A most támadott kúriai ítélet az indítványozót fizetésre kötelezi, míg a

Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítélet fent idézett része szerint a felek szerződése 2012 augusztusában megszűnt. Az indítványozó szerint így az egyik kúriai ítélet szerint a felperessel a szerződésüket megszüntették, míg a másik szerint az „jelenleg is hatályban van.” A jelen alkotmányjogi panasszal támadott kúriai ítélet – az alkotmányjogi panasz szerint – nem vizsgálta meg az indítványozó felülvizsgálati kérelmében előadott, a szerződés megszűnésére, illetve annak jogszabályba ütközésére vonatkozó érveket, emiatt is sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz és az indokolt bírói döntéshez való jogot.

- [32] 3.4. A Kúria támadott ítélete az indítványozó szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogát is sérti, mert tulajdonosként a Budapest, G[...] utcai ingatlan eladásából származó bevétel őt illeti meg, a bíróság mégis arra kötelezte, hogy annak a felét a felperesnek fizesse meg.
- [33] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)-f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [34] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [35] 5. Az indítványozó – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítélete átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben, annak utolsó napján nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.512/2022/9. számú jogerős ítélete ellen az indítványozó határidőn belül nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, ezért a jelen eljárásban az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban felsorolt sérelmeket csak a Kúria támadott részítéletének keretei között vizsgálhatta. {Hasonlóan: 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [22].} Az Alkotmánybíróság főtitkára felhívására az indítványozó határidőben válaszolt. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban I. r. alperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

- [36] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróság az indítványozót kötelezte a Budapest, G[...] utcai ingatlan eladásából származó bevétel felperessel való megosztására, a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán pedig azt, hogy a bíróság a kereseti kérelemhez kötöttségtől eltér, továbbá egy korábbi kúriai ítélettől eltérően minősítette a már megszűnt szerződéses együttműködést jelenleg is hatályban lévőnek]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Kúria Pfv.V.21.259/2022/15. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B) cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* megfelelő indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [37] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban hivatkozott az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmére is. A B) cikk (1) bekezdése értelmében „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.” A hivatkozott alaptörvényi rendelkezésben a jogállamiság elve fogalmazódik meg, amely nem minősül Alaptörvényben elismert olyan jognak, amelyre önállóan alapítható alkotmányjogi panasz. Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlatában csupán a jogállamiság részeként értelmezett visszamenőleges hatály tilalma avagy a jogszabályok hatálybalépésével kapcsolatos kellő felkészülési idő hiánya szolgálhat alkotmányjogi panasz alapjául {lásd: 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 3167/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [13]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3059/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [10]; 3149/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [18]}. Mivel a jelen esetben az alkotmányjogi panasz ilyen irányú indokolást nem tartalmaz, ezért a B) cikk (1) bekezdésének sérelme a jelen alkotmánybírósági eljárásban nem volt érdemben vizsgálható.
- [38] 7. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [39] 7.1. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelmét amiatt állította, mert sérelmesnek találta, hogy őt a bíróság kötelezte a Budapest, G[...] utcai ingatlan eladásából származó bevétel felperessel való megosztására.
- [40] Ezen indítványi elem kapcsán utal az Alkotmánybíróság a támadott kúriai ítélet Indokolásának [73] pontjára, amely szerint: „A [régi Pp.] 206. § (1) bekezdésének a megsértését azonban a fentiek szerint az [indítványozó] ezen az alapon nem állította, amely kizárta a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenységének a felülvizsgálatát és egyben azt is eredményezte, hogy a megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban is irányadó volt.” A megállapított – felülvizsgálati eljárásban is irányadó, és a felek által sem vitatott – tényállás szerint pedig a felek között 2003 novembere és 2012 augusztusa között fennállt egy olyan tartalmú (a Ptk.-ban nevesített szerződések szerint nem besorolható) keretmegállapodás, amely szerint ők árveréseken ingatlanokat fognak vásárolni, majd ezeket haszonnal tovább kívánják érvényesíteni, és az ebből származó hasznot olyan arányban osztják meg egymás között, amilyen arányban a vételárat is megfizették. A bíróságok által egybehangzóan megállapított tényállás szerint e megállapodáshoz a felek tartották is magukat, amint ezt a korábbi nyilatkozataik és a magatartásuk is kifejezésre juttatta.
- [41] Az alkotmányjogi panasz ugyan nem tesz róla említést, de a megállapított tényállásból kiderül, hogy a vitatott Budapest, G[...] utcai ingatlant az indítványozó nem a saját pénzből, hanem 1/2 részben a felperes pénzből vásárolta meg 2010. január 12-én. Így annak értékesítésekor a keretmegállapodás alapján az indítványozót kötelmi jogi kötelezettség terhelte a befolyt vételár ugyanekkora hányadának a felperes részére történő kifizetésére. Ez a keretmegállapodásban vállalt – nem dologi jogi, nem tulajdoni, hanem – kötelmi jogi kötelezettség az indítványozó tulajdonhoz való jogával, illetve a tulajdonosként őt megillető részjogosultságokkal (rendelkezési jog, a dolog eladásának joga stb.) nem áll alkotmányjogi összefüggésben, így azokat nem is sértheti.
- [42] Megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy – az indítványban foglaltakkal ellentétben – abból, hogy a felek között 2012 augusztusában a keretmegállapodás alapján folytatott együttműködés a jövőre nézve megszűnt, és további ingatlanokat nem vásároltak közösen, nem következik az, hogy a korábban közösen megvásárolt ingatlanok vonatkozásában ne kellene a feleknek egymással elszámolniuk. Amint pedig erre a Kúria ítélete az Indokolás [75] pontjában – a felek keretmegállapodásának tartalmával összhangban – rámutatott, „a G[...] úti ingatlan értékesítésével ment teljesezésbe a szerződés, tehát ekkor nyílt meg a felperesnek az értékesítéssel elért haszon követelésére való joga és annak elévülése is ekkor indult. Értelemszerűen ekkor derült ki az is, hogy milyen összegre tarthat igényt a jogügyletből eredően. Osztotta a Kúria azt az álláspontot is, hogy a törökbálinti ingatlan értékesítése hiányában a felperes elszámolásra való joga ezen ingatlan

vonatkozásában még nem nyílt meg.” Mindezekre figyelemmel az indítványozó érvei alapján az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog tekintetében sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem áll fenn.

- [43] 7.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét több okból is állította az indítványozó.
- [44] 7.2.1. Egyrészt arra hivatkozott, hogy a bíróság a felperes keresetében foglaltaktól eltért, amikor nem polgári jogi társaság megszűnése miatti elszámolás vagy jogalap nélküli gazdagodás, hanem a felek között fennállt – nevesítetlen szerződésnek minősíthető – keretmegállapodás alapján kötelezte őt fizetésre a Budapest, G[...] utcai ingatlan értékesítése után. Ez az indítványozó szerint a régi Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontjával és a Pfv.I.20.364/2012/5. számú ítéletben foglaltakkal is ellentétes, önkényes, ezért sérti a pártatlan bírósághoz való jogot. A panaszbeadvány e hivatkozása kapcsán arra hívja fel a figyelmet az Alkotmánybíróság – a Kúria hivatkozott döntéseiben foglaltakkal egybehangzóan –, hogy az indítványozó tévesen értelmezi a kereseti kérelemhez kötöttség régi Pp. szerinti intézményét, illetve a felek kérelmén való túlterjeszkedés tilalmát. A keresetlevélben az érvényesíteni kívánt jogot – amely nem azonos a jogcímmel – az annak alapjául szolgáló, jogilag releváns tények előadásával kell megjelölni és bizonyítási eszközök útján igazolni. Ebből következően a fél által hivatkozott téves jogi minősítés a bíróságot nem köti, a bíróságnak kell alkalmaznia a bizonyított tényekre a jogszabályt, rossz jogcím megjelölése esetén akár annak a kijavításával és a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő minősítésével is.
- [45] Ezt tartalmazza a Kúria támadott ítéletének [69] pontja is, jogszabályi hivatkozásokkal és eseti döntésekkel alátámasztva: „A [rég]i Pp.] alkalmazásában a kereseti kérelemhez kötöttség nem jelent jogcímhez kötöttséget [BH2016. 172.I., BH2004. 504., EBH2006. 1422., EBH2004. 1143., BH2007. 261., Pfv.20.389/2019/8.]. A felperesnek ugyanis a keresetlevelében a bíróság döntésére irányuló határozott kérelem (kereseti kérelem) mellett a [rég]i Pp.] 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján az érvényesíteni kívánt jogot az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak az előadásával kell előadnia, meg kell jelölnie. A bíróság a kereseti kérelemhez és annak ténybeli alapjához kötött, azaz a keresetnek helyt adhat akkor is, ha a felperes által előadott tények a kérelmet nem a keresetlevélben jogszabályhely feltüntetésével vagy szövegesen megjelölt, hanem más jogcímen alapozzák meg, azaz a téves jogcím megjelölés esetén a kereset nem utasítható el, a perbe hozott jogviszonyt a bíróság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően minősítheti.”
- [46] Az indítványozó által hivatkozott Pfv.I.20.364/2012/5. számú – más ügyben hozott – kúriai ítélet a kereseti kérelemhez kötöttséget ugyanígy értelmezi, a támadott döntésnek nem mond ellent. A Pfv.I.20.364/2012/5. számú ítéletből ugyan az

indítványozó csak annyit idézett, hogy: „Mindezek szerint a kereset az alapját képező tényállításból, és az arra alapított, a perben érvényesíteni kívánt jogból tevődik össze. Az előbb idézett [régii Pp.] 121. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében a keresetlevélben (illetve általában a kereset előterjesztésekor) a kereset alapját képező tényállításokon kívül az érvényesíteni kívánt jogot kell megjelölni.” A döntés Indokolása azonban tovább folytatódik, amelyet az alkotmányjogi panasz már nem tartalmaz: „Ezzel szemben a jogcím a kereset anyagi jog körébe tartozó eleme: a kereset jogcíme a perben érvényesíteni kívánt igény felperes által megjelölt anyagi jogi alapja. Mindezek szerint a keresethez kötöttség nem jelenti azt, hogy a bíróság a fél által tévesen megjelölt jogcímhez kötve lenne: ha a fél által előadott tények a kereseti (vagy a viszontkereseti) kérelmet más jogcímen megalapozzák, a bíróság a fél által előadott tényeket és érvényesíteni kívánt jogot az anyagi jogszabályoknak megfelelő más jogcímen értékelheti.”

- [47] Az, hogy az indítványozó a kereseti kérelemhez kötöttség jogintézményének jelentését nem fogadja el, és annak más tartalmat tulajdonít, nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [48] 7.2.2. Másrészt az alkotmányjogi panasz érvelése szerint azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, ezen belül az indokolt bírói döntéshez való jogot a támadott kúriai ítélet, mert az ellentmond a korábban hozott, Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítéletnek a tekintetben, hogy a felek keretmegállapodása 2012 augusztusában megszűnt-e vagy sem, így ez alapján neki állhat-e még fenn fizetési kötelezettsége a felperes irányába vagy sem.
- [49] Szükséges rögzíteni, hogy az indítványozó által hivatkozott Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítélet nem a felek között fennállt keretmegállapodás minősítéséről, az abból fakadó elszámolásról szólt, azt a pert az indítványozó az általa korábban átutalt 15 000 000 Ft és 9 000 000 Ft visszakövetelése érdekében indította. A Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítélet Indokolásának [2] pontja kifejezetten utal is rá, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a polgári jogi társaság megszűnése folytán az elszámolás iránt indított per tárgyalását ezen eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.
- [50] Az indítványozó – kontextusából kiragadva – a Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítélet Indokolásának [17] pontjában írt azon mondatot idézte, amely szerint: „A közös tevékenységre okszerűen abból sem vonható le következtetés, hogy az alperes 2010. május követoén is több alkalommal teljesített utalást vagy pénztári befizetést a felperes javára, hogy a közös üzletet 2012. augusztusban szüntették csak meg.” E megjegyzés kapcsán ismételtlen emlékeztet az Alkotmánybíróság az imént a 7.1. alpontban írtakra; vagyis arra, hogy a felek keretmegállapodás alapján folytatott együttműködésének a 2012 augusztusában történt, jövőre szóló megszüntetése nem

jelenti azt, hogy az együttműködésük idején, közös pénzből szerzett ingatlanokkal ne kellene a keretmegállapodásukban foglaltak szerint elszámolniuk. Mivel a felek – nem vitatott módon – az ingatlanok tovább értékesítésből befolyó összeg felosztásában állapodtak meg, ezért az elszámolás lehetősége a keretmegállapodás fennállta alatt közös pénzből szerzett ingatlanok eladásakor nyílik meg, és e követelés elévülési ideje is ekkor kezdődik. Ezt a követelést a felperes pedig a Budapest, G[...] utcai ingatlan esetében elévülési időn belül érvényesítette.

- [51] A Pfv.V.21.197/2020/8. számú ítélet felhívott mondata tehát a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélethez képest semmilyen ellentmondást nem tartalmaz, mindössze a felek „közös üzlete” 2012 augusztusi megszüntetését rögzíti, összhangban a jelen alapügy tényállásával. Emiatt nem merül fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése összefüggésében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.
- [52] 7.2.3. Harmadrészt azt is állította az indítványozó, hogy a Kúria nem vizsgálta a keretmegállapodás megszűnése, illetve jogszabályba ütközése kérdését.
- [53] A megszűnést és az ebből fakadó elszámolást érintően az Alkotmánybíróság – a támadott kúriai ítélet Indokolásának [75] pontjával egybehangzóan – fent már részletesen kifejtette az álláspontját. A jogszabályba ütközést illetően pedig arra mutat rá, hogy azt a Kúria ítélete Indokolásának [74] pontja részletesen vizsgálta, és – egyebek mellett – megállapította, hogy: „Olyan adekvát jogszabályi rendelkezésre, amely ténylegesen tiltja a magánszemélyek ingatlanvásárlását, majd a megvásárolt ingatlan haszonnal való értékesítését, illetve az ingatlanvásárláshoz kellő tőkével nem rendelkező magánszemély részére pénzüsszeg rendelkezésre bocsátása és ennek fejében az ingatlan későbbi értékesítésekor befolyt vételár hozzájárulás arányában való megosztására vonatkozó megállapodás megkötését, az [indítványozó] nem hivatkozott. Az együttműködés időtartama, rendszeressége, a haszonszerzési cél sem tesz egy ilyen tartalmú megállapodást jogszabályba ütközés címén érvénytelenné [...]”
- [54] Az indítványozó ezen állításai ezért nem felelnek meg a valóságnak, így értelemszerűen nem is vetik fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [55] Hasonlóképpen nem veti fel a pártatlan bírósághoz való jog sérelmét az sem, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálta meg az indítványozónak a hatvan napos törvényi határidőn túl benyújtott beadványában előadott hivatkozásokat.
- [56] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)-(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)-(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 29. §-

ában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

Budapest, 2024. november 26.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s.k.
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s.k.
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s.k.
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s.k.
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s.k.
alkotmánybíró